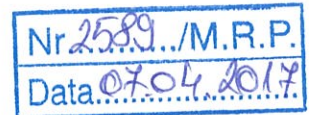

117

3A/13.03

Nr. 24971/...6.04617

SG: 1625
13.04.2017

Către: Doamnei Emilia ARCAN
Senator
Parlamentul României

13 03

Ref.: la *întrebarea* referitoare la urmările deciziei Curții Constituționale privind conflictul instituțional dintre Direcția Națională Anticorupție și Guvern

Stimată doamnă Senator,

Referitor la *întrebarea* adresată de dumneavoastră ministrului justiției, vă aducem la cunoștință următoarele:

Atribuția Curții Constituționale de soluționare a conflictelor juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice este reglementată de dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituția României¹. Norma constituțională de referință este dezvoltată prin dispozițiile art.34-36 din Legea nr. 47/2002 *privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale*², republicată, cu modificările și completările ulterioare. În ceea ce

¹ Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. e din Constituția României:

„Curtea Constituțională are următoarele atribuții: (...)

e) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii; (...)”

² Potrivit dispozițiilor art.34-36 din Legea nr.47/1992:

”Art.34. - (1) Curtea Constituțională soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Cererea de soluționare a conflictului va menționa autoritățile publice aflate în conflict, textele legale asupra cărora poartă conflictul, prezentarea poziției părților și opinia autorului cererii.

Art.35. - (1) Primind cererea, președintele Curții Constituționale o va comunica părților aflate în conflict, solicitându-le să își exprime, în scris, în termenul stabilit, punctul de vedere asupra conținutului conflictului și a eventualelor căi de soluționare a acestuia, și va desemna judecătorul-raportor.

(2) La data primirii ultimului punct de vedere, dar nu mai târziu de 20 de zile de la primirea cererii, președintele Curții Constituționale stabilește termenul pentru ședința de judecată și citează părțile implicate în conflict. Dezbaterile va avea loc la data stabilită de președintele Curții Constituționale chiar dacă vreuna dintre autoritățile publice implicate nu respectă termenul stabilit pentru prezentarea punctului de vedere.

(3) Dezbaterile are loc pe baza raportului prezentat de judecătorul-raportor, a cererii de sesizare, a punctelor de vedere prezentate potrivit alin.(1), a probelor administrate și a susținerilor părților.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

privește noțiunea de conflict juridic de natură constituțională dintre autorități publice, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr.53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.144 din 17 februarie 2005, că acesta presupune „acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor”. De asemenea, prin Decizia nr.97 din 7 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.169 din 5 martie 2008, Curtea a reținut: „Conflictul juridic de natură constituțională există între două sau mai multe autorități și poate privi conținutul ori întinderea atribuțiilor lor decurgând din Constituție, ceea ce înseamnă că acestea sunt conflicte de competență, pozitive sau negative, și care pot crea blocaje instituționale.” În sfârșit, Curtea a mai statuat că textul art.146 lit.e) din Constituție „stabilește competența Curții de a soluționa în fond orice conflict juridic de natură constituțională ivit între autoritățile publice, iar nu numai conflictele de competență născute între acestea”. Prin urmare, noțiunea de conflict juridic de natură constituțională „vizează orice situații juridice conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct în textul Constituției” (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr.901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.503 din 21 iulie 2009).

În privința efectelor deciziilor Curții Constituționale, sediul materiei se află la art. 147 din Constituție.

În considerarea caracterului general-obligatoriu al deciziilor pe Curții Constituționale, consfințit de alin.(4) al art.147 din Constituție³, autoritățile publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională au obligația de a se conforma deciziei prin care instanța de contencios constituțional se pronunță asupra acestuia.

Potrivit aceluiași prevederi constituționale, deciziile Curții Constituționale au putere numai pentru viitor. În legătură cu acest ultim aspect, Decizia Curții Constituționale nr. 68/2017⁴ precizează că „efectul ex nunc al actelor Curții constituie o aplicare a principiului neretroactivității, garanție fundamentală a drepturilor constituționale de natură a asigura securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept, o premisă a respectării separației puterilor în stat, contribuind în acest fel la consolidarea statului de drept. Pe cale de consecință, efectele deciziei Curții nu pot

Art.36. - Decizia prin care se soluționează conflictul juridic de natură constituțională este definitivă și se comunică autorului sesizării, precum și părților aflate în conflict, înainte de publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

³ Potrivit art. 147 alin. (4) „Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.”

⁴ Decizia Curții Constituționale nr. 68/2017 din 27 februarie 2017 referitoare la cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României și Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, cerere formulată de președintele Senatului, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 181 din 14 martie 2017

MINISTERUL JUSTIȚIEI

viza decât actele, acțiunile, inacțiunile sau operațiunile ce urmează a se înlăptui în viitor de către autoritățile publice implicate în conflictul juridic de natură constituțională.”

De altfel, *mutatis mutandis*, cu referire la efectul doar pentru viitor al deciziilor Curții Constituționale, printr-o altă decizie prin care a fost constatat un conflict de natură constituțională între autoritatea judecătorească, pe de o parte, și Parlamentul României și Guvernul României, pe de altă parte, și anume Decizia nr.838/2009⁵, Curtea a precizat expres că aceasta nu produce efecte asupra hotărârilor pronunțate de Înlalta Curte de Casație și Justiție, care au condus la declanșarea conflictului juridic de natură constituțională reținând că „decizia pronunțată de Curtea Constituțională în soluționarea conflictului juridic de natură constituțională nu poate produce niciun efect cu privire la valabilitatea deciziilor deja pronunțate de Înlalta Curte de Casație și Justiție în exercitarea atribuției consacrate de art.329 din Codul de procedură civilă”.

În legătură cu întinderea obligației de efect a constatării unui conflict de natură constituțională între autorități publice, amintim Decizia Plenului Curții Constituționale nr.1/1995⁶ prin care este consacrat⁷ principiul potrivit căruia „puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Soluția este aceeași și pentru efectul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale”.

În consecință, cu referire la urmările/efectul Deciziei Curții Constituționale nr.68/2017, toate autoritățile implicate în conflictul juridic de natură constituțională trebuie să se conformeze, pentru viitor, celor statuate de instanța de jurisdicția constituțională prin decizia menționată, în unitatea dată de considerentele și dispozitivul acesteia, adică să își regleze conduita, în limitele competenței lor constituționale și legale.

Cu deosebită considerație,

pentru Tudorel TOADER, ministrul justiției, semnează

Marieta SAFTA,

Secretar de Stat

⁵ Decizia nr. 838 din 27 mai 2009 referitoare la sesizarea formulată de Președintele României, domnul Traian Băsescu, privind existența unui conflict juridic de natură constituțională între autoritatea judecătorească, reprezentată de Înlalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și Parlamentul României și Guvernul României, pe de altă parte, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009

⁶ Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995

⁷ Iar ulterior reconfirmat în multe decizii de speță ale Curții Constituționale